

ענף ג

ובדבר שעושיין הרופאים לקיים את מי שרוצים
ליטול ממנו איזה אבר שיחיה אף שלא היה ראוי
כבר לחיות ע"י אמצעים מלאכותיים עד שיהיה מוכן
להשתיל בחולה. נראה לע"ד דכיון שאינו לרפאותו
אלא להאריך חייו איזו שעה אם חיי השעה שיחיה
ע"י האמצעים של הרופאים יהיה ביסורים אסור.

זו לזנות זו, ולכן בערוה דרבנן שהוא לרוב השיטות
בביאת פנויה כשאנסוהו לבועלה יעבור ואל יהרג,
ואיכא גם דסברי שאף בחייבי לאוין יעבור ולא יהרג
כדסובר רעק"א וגליון מהרש"א הביא כן גם מספר
זרע אברהם ובברכי יוסף הביא גם כן מרמב"ח בספר
תוס' יו"כ עיי"ש. אך מ"מ שפיר הביא הש"ך ראייה
דגם על אביזרייהו דלאו דלא תקרבו שהוא העמדת
לפניו ערומה וחבוק ונשוק וכדומה יהרג ולא יעבור
שהוא באנסוהו עכו"ם אף דבגמ' הא איירי ברפוי
דהעלה טינא, דהא אם על הלאוין דבע"ז ג"ע וש"ד
ליכא הדין דיהרג ולא יעבור רק על הביאה דהוא
איסור הכרת דוקא לא היה לנו לאסור גם להתרפאות
מהלאו דלא תקרבו דהא בכל איסורי התורה מתרפאין
בסכנה ואף כשהסכנה באה לו מצד שנתאוה להאיסור
כגון בהריח בשר חזיר כדאיתא בכתובות דף ס"א
אלא צריך לומר משום דעל הלאוין דעריות נמי
יהרג ואל יעבור ואיסור לא תקרבו הוא לאו בערוה
זו, אך ממילא יצא חלוק בביאת פנויה וחייבי לאוין
בין העלה טינא להתרפא בביאתן ובהקרבות שימות
ואל יעבור לחד מ"ד גם בפנויה, ובין אנסוהו עכו"ם
לבעול פנויה וחייבי לאוין דיעבור ואל יהרג כדבארתי.